

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 168

TARRAGONA, DIVENDRES, 5 DE FEBRER DEL 1937

PREU: 15 CÈNTIMS

L'hora dels fets

Dissortadament, ha transcorregut ja més de mig any des del començament de la guerra i poques coses podem anotar al nostre haver. Es trist confessar-ho, però és una veritat, i aquestes, si impliquen la intenció d'obtenir rectificacions, s'han de fer públiques, precisament per col·laborar dignament a la tasca projectada.

Els homes més responsables de les organitzacions i partits que avui representen tot el poble antifeixista des dels alts llocs de govern, bé prou s'han preocupat per obtenir una labor eficient, per aconseguir un ròssec positiu en el balanç de la lluita establerta. Paraules, disposicions, decrets, ordres i tots aquells mitjans coercitius (moralment s'entén) encaminats a realitzar els bells propòsits i a satisfer les urgents necessitats que la guerra i la revolució comporten, han estat emprats.

Els partits i organitzacions, per la seva banda, amb un zel excel·lent, han secundat les intencions dels homes responsables. La premsa ha esmerçat totes les seves energies en orientar al poble i en fer-li veure, dia rera dia, la importància de la lluita començada. A més d'utilitzar llurs òrgans d'expressió les organitzacions i partits antifeixistes, han escampat un devessall de paper, de tots colors i tanyes, amb la mateixa finalitat. Les consignes han estat durant molts mesos a l'ordre del dia. I els consells, les ordres als afiliats... el mateix. La tribuna pública, el cinema, la ràdio, diàriament, han estat utilitzades per aquests organismes que, amb el desig de no desaprofitar cap recurs, han gastat quantitats enormes en propaganda de la guerra i de partit.

Però malgrat tot això, una infinitat d'individus dels que diàriament o accidentalment conviuen amb nosaltres han seguit d'una fàlsia impertorbable llur ritme fixat, fent cas omís de totes les advertències de dalt o de baix que els han estat fetes, amb la qual cosa no han permès solucionar res i s'han enredat-ho tot. Han fet el sord a les paraules del Govern; s'han arronçat d'espatlles davant els decrets, ordres i disposicions que s'han dictat des de les altes esferes; han somrigut cínicament quan se'ls parlava en nom del partit o organització a la qual pertanyen.

I ells, abusant de la paciència del govern, que no ha intentat fer prevaler la seva autoritat cap vegada, amb la qual cosa la seva moral ha quedat a una altura inqualificable, i rient-se de les ordres del partit o organització que tampoc ha volgut enfrontar-se amb l'afiliat, han evitat que, avui, als sis mesos de guerra i de revolució, poguem presentar al món que ens contempla, uns cops meravellosos i altres fastiguesos, un balanç gloriós d'organització i de disciplina, els més fermes punts de totes les grans empreses i sense els quals no és possible fer res de bo.

Creiem, sincerament, que l'hora de les paraules ja ha passat. Més que la nostra intuïció ens ho demostra l'experiència d'aquests mesos. Ha arribat definitivament l'hora dels fets i vulguis o no, si pretenem guanyar, s'ha d'imposar de la fàlsia que sigui la conseqüència que es desprèn dels fets consumats. D'ara en endavant, solucionada la crisi interna del Govern de la Generalitat i enrobustida la seva personalitat i autoritat, no hi han de caber més ni els somriures cíncics ni les indiferències perjudicials ni els externs actes d'indisciplina. Hem tancat un període amb un ròssec més aviat negatiu que positiu. I hem d'evitar que la propera operació de balanç coincideixi amb aquesta primera. En cas de no ésser així, o la situació caòtica que darrerament s'ha agreujat es farà eterna o el dia menys pensat tindrem una dolorosa sorpresa.

Presa de possessió

Ahir al matí prengué possessió del càrrec de secretari de l'Ajuntament de Tarragona, el nostre amic Josep Maria Olivé i Sanromà, fins fa poc jutge municipal.

Li donà possessió l'alcalde de la nostra ciutat, company Ramon Boronat, el qual en breus i sentides paraules féu un elogi del nou secretari del nostre Ajuntament, presentant-lo tot seguit als empleats municipals.

Seguidament el company Olivé, molt emocionat contestà al company Boronat, fent-li avinent que treballarà incansablement pel bé de Tarragona, dirigint-se seguidament als empleats municipals, als quals notificà que d'ara en endavant tindran un company més d'oficina.

Desitgem a l'amic Olivé força encert en el seu nou càrrec.

Tribunal popular

El Tribunal es reuní ahir, estudiant diversos sumaris, alguns d'ells ja finits per portar les respectives causes a judici. Han estat acceptades algunes denúncies i així mateix s'ha resolt realitzar certes diligències en aquesta ciutat i en diferents poblacions de l'ex-provincia de Tarragona, per tal d'esbrinar determinats fets per si poden constituir actes delictius enquadrats en la tipificació del feixisme o de la contrarrevolució que escauen en la jurisdicció d'aquest Tribunal.

El Tribunal ha acordat que el fiscal company Escudero continui la seva importantíssima tasca informativa i instructora per les poblacions que ho requereixen dintre el radi d'aquesta ex-provincia, mitjançant la qual ja té el Tribunal bon nombre de sumaris finits per a portar a judici en els que solament manca la qualificació de l'al-

tre company fiscal, per a poder ésser complimentats en dit tràmit final. I es per això que així mateix acorda el Tribunal estimular el zel de l'altre company fiscal, el ciutadà Ramon Vaquer, per tal de que les activitats públiques d'aquest Tribunal no hagin de paralitzar-se.

Per avui, divendres, dia 5 del corrent febrer, està assenyalat el judici contra Pere Melero Gómez, a l'hora i lloc de costum, individu procedent de congregació religiosa.

AVUI, a les sis de la tarda, des de la nostra Redacció, llegirem el transcendent discurs que pronunciarà el camarada Comorera al Congrés del P. S. U., el qual podrà ésser escoltat per mitjà dels altaveus que tenim instal·lats als nostres balcons de la Rambla

Comitè Comarcal

F. E. T. E.

Ens plau assabentar als nostres afiliats i a tots els companys en general, que la F. E. T. E. té actualment motius per apuntar-se un nou èxit. Des del Ministeri d'Instrucció Pública, els nostres companys han aconseguit allò que tan desitjaven el Magisteri i que tan difícil semblava de conseguir: la supressió de l'ignominiosos sou de tres mil pessetes.

A partir de primer de l'any actual, el sou mínim dels mestres serà de quatre mil pessetes anuals, o sigui de deu pessetes diàries, comprenent aquesta mesura també els interins i substituïts.

Cal reconèixer que la F. E. T. E. no passa en va per les dependències oficials del Ministeri d'Instrucció Pública, i així ha d'ésser per a nosaltres motiu de satisfacció.

Consell del Transport

A partir d'avui, dia 5 de febrer, repartiran en aquesta delegació les targetes de circulació.

Es fa avinent que al termini donat a tot el qui careixi de dita targeta se li retirarà el cotxe.

Tarragona, 4 de febrer del 1937.
—El delegat, Josep Pena.

Els parlamentaris francesos

Aquest matí el President de la Generalitat ha rebut en audiència a la nombrosa comissió de parlamentaris francesos que han vingut a Catalunya per tal de fer-se càrrec personalment de la situació real, en què es troba el nostre país i les vicissituds de la lluita promoguda per l'aixecament feixista dels militars facciosos.

Entre el President i els seus il·lustres visitants es canviaven afectuoses frases de salutació i benvinguda, fent vots per la seva banda els parlamentaris francesos pel triomf de la nostra causa i la prosperitat de Catalunya.

De l'informe del camarada Comorera:

La U. R. S. S. ha posat un veritable interès a defensar els treballadors de tot el món i cal que sapiguem que la U. R. S. S., el proletariat soviètic, des del primer dia de la batalla contra el feixisme internacional, ens ha ajudat. La U. R. S. S. és cert que és potent; però, companys, aquesta potència del proletariat rus no és suficient. Està molt allunyada. Hi ha entre ells i nosaltres massa quilòmetres i massa mar. La U. R. S. S. és potent, però no és suficient i nosaltres necessitem d'una manera imperiosa que l'Europa democràtica estigui al nostre costat per a poder vèncer el feixisme internacional.

S'ha d'enfortir el Govern de la República, no únicament s'ha de col·laborar amb el Govern de la República; se l'ha d'enfortir. Se l'ha d'enfortir econòmicament, se l'ha d'enfortir financerament, se l'ha d'enfortir moralment, perquè tingui per damunt de tots la màxima autoritat per tal d'ordenar una economia en temps de guerra i per a poder crear l'exèrcit que necessitem per a vèncer. No és fàcil. La República, financerament està en situació difícil. Econòmicament, en plena devallada, i si nosaltres no aconseguim que tota la finança i que tota l'economia i tot l'intercanvi amb la resta del món es pugui centralitzar, és indiscutible que dintre molt poc temps, estarem esgotats nosaltres, esgotat el Govern Central i esgotades totes les possibilitats de redreçament de la nostra economia i de la nostra finança.

Meditacions lliures

L'ICONOGRAFIA DEL DIABLE

Hem tingut per uns moments a les nostres mans, un petit rat penat. L'hem contemplat atentament; hem admirat la seva boqueta, les seves dentetes de marfil, que semblen l'obra mestra d'un miniaturista xinès; ens han corprès els seus ulls diminuts, negres com la mateixa tenebra nocturna.

Després de satisfer durant bona estona la nostra curiositat admirant aquells detalls i descobrint-ne d'altres com el color del pelatge, la forma i constitució de les membranes que li serveixen d'ales, les urpes proveïdes de negres ungles corvades, i altres d'aspecte poc o gens plaent, hem arribat a la conclusió que el rat penat és una bestiola amb justícia qualificada com a lletja. És així prou, però, per tal que l'home incult li tingui un odi ferotge i justifiqui que quan un ballet n'atrapi una li hagi de donar turment cremant-li el morret? Ens sembla que ja en una altra ocasió ens vàrem fer la mateixa pregunta i vàrem concloure que el rat penat ha estat sempre víctima material i fins moral de la injustícia humana.

En dir "víctima moral, ens hem volgut referir al fet que els iconografistes de la nostra religió, en veure's obligats a representar d'alguna manera al diable i no tenint-ne cap referència directa ni indirecta amb garanties suficients d'autenticitat, no se'ls acudí altra cosa que anar a treure del pobre rat penat que res no ha tingut que veure mai amb el rei de les flames, certs detalls anatómics destinats a donar a la representació diabòlica el caire més desplaent possible.

No hagués estat una conducta més prudent i lògica no limitar-se a satisfer les aparences i tenir més cura d'atendre al fons moral de la qüestió? Què hi fa que el rat penat sigui, per designi del seu

creador, un ésser considerat lleig per l'home si en el fons és una bestiola que mentre viu no fa altra cosa que un servei utilíssim a la Humanitat?

Els iconògrafs, ho repetim, van cometre una greu injustícia contra la pobre rateta alada, que a fi de comptes no és altra cosa que l'orenet de la nit. Si volien donar a la seva concepció del diable una representació desplaent, repugnant i fins terrorífica, tenien gaire més a fer que copiar exactament la corpora, el rostre i fins el tarannà espiritual de qualsevol usurer?

LUDOVICUS

Acords del Consell de la Generalitat

Entre els acords més importants presos en el darrer Consell de la Generalitat de Catalunya figura el declarar il·legal, i per tant anul·lada, la collectivització de les vaquerries de Barcelona, per no ajustar-se a les condicions establertes per aitals cassos pel decret de Collectivitzacions de la Generalitat de Catalunya. En quan als decrets de Terradellas, signats en gran nombre en aquest mateix Consell, n'hi figura un de Cultura disposant la construcció de sis Grups Escolars a la ciutat de Reus i un altre de Justícia disposant que es procedeixi a la revisió de la pena imposada pel Tribunal Popular de Tarragona al ciutadà Pere Delgado, procedent d'una congregació religiosa que compta amb més de 60 anys d'edat i és sord.

Combat

En la retaguardia

EL GOBIERNO Y NOSOTROS

La brevedad de nuestra crónica no nos permite exponer el balance trágico de esta guerra de independencia, que sostenemos contra el fascismo internacional desde hace seis meses. Si nos fuera dable, deduciríamos de él consecuencias amargas. Realidades crueles, puntos dolorosos, indiscutibles, motivados, precisamente, por la anárquica y caótica actuación de la retaguardia.

Unos, con un sentido idealista equivocado, creyeron de primer momento que se trataba de una guerra civil entre fuerzas, antagónicas en los credos políticos. Otros, por un romanticismo utópico del ideal, pensaron sólo en la Revolución y no se acordaron —o no quisieron acordarse— de la guerra. Y se creyeron equivocadamente que con desalojar unos cuarteles, extirpar de las guerrillas unas insignias de mando, hacer que los soldados de los nuevos reemplazos se volvieran otra vez a sus casas, y pasear ellos con cuatro fusiles y unas ametralladoras robadas a los frentes, la guerra se ganaría en un abrir y cerrar los ojos. Maldito romanticismo de unos y de otros que han hecho que la España republicana y proletaria siga chorreando aún lágrimas de corazón y sangre fecunda de hermanos, que siempre tuvieron como patrimonio la fraternidad entre los pueblos. Locura e irresponsabilidad que para unos ha sido una pautilla de rectificación y, para otros más inconscientes, han servido para hacer de nuestra revolución un estado de libertinaje.

Hoy, afortunadamente, después de tanto dolor y miseria, los hombres responsables de todas las organizaciones obreras y partidos políticos de clase —de cuyo revolucionarismo nadie puede dudar— se han dado perfecta cuenta de los crasos errores que se cometieron durante los primeros meses de la guerra en la retaguardia y en los frentes. Ello ha sido posible porque a través de los seis meses de guerra han visto que nos jugamos la independencia de nuestra España. Y que no es una guerra de soldados de cartón ni baterías de cocho. Que se trata de una lucha tenaz de muerte, en la que intervienen los elementos más modernos de la técnica bélica. Con elementos disciplinados y de una estrategia militar que nadie puede poner en duda. Una guerra puramente de independencia, en la que se enfrentan contra nosotros, con sus respectivos mandos, aquellos elementos a los cuales, cuatro renegados que hicieron de sus juramentos una traición, han vendido trozos de nuestra Patria. Una guerra en la que no sólo se enfrenta el fascismo internacional sino también aquellos países que, como Francia e Inglaterra, tildándose de muy democráticos, con mayoría socialista en el Gobierno, hacen juego al capitalismo para que éste siga poniendo a flote su preponderancia fatal.

II

Hoy se ha corregido mucho. Pero hay que rectificar más. Y hacer que aquel sector que antes apuntaba, se amolde completamente en los cuadros de nuestra disciplina. Hacer que esta pléyade de irresponsables que se han engolosinado en un ambiente de revuelta, se les haga cumplir con sus deberes ciudadanos. No queremos nuevos fariseos de la Revolución que, como aquellos del catolicismo, siempre prefirieron realizar su mercantilismo en tinieblas y jamás ante la luz de la verdad. Y muchos de estos que veis hablar, que gesticulan groseramente, que planean proyectos, que combaten decretos, son contrarrevolucionarios cuyo lugar

más apropiado para ellos sería la cárcel.

Las circunstancias de nuestra revolución hicieron que en seno de los Gobiernos —tanto el de la República como en el de la Generalidad de Cataluña— se encuentren los hombres más responsables de las organizaciones obreras y partidos políticos antifascistas.

Se han lanzado consignas. Se han publicado decretos que tienden todos ellos a ganar la guerra lo más rápidamente posible. Todos hemos convenido en la creación de un Ejército regular, fuerte y disciplinado que obedezca a un mando único. No se ha hecho nada. Y a pesar de un Gobierno así constituido, a pesar de que todos hemos dado la solución para ganar la guerra, hace seis meses que en los frentes estamos igual o peor que en julio pasado.

En la retaguardia hemos visto con dolor como muchísimos decretos aprobados y sancionados por los respectivos Gobiernos han servido de letra muerta en la Gaceta y en las columnas del Diario Oficial. Papeles mojados para muchos imbeciles que se han creído investidos de autoridad en discutir unos decretos, eficaces para el logro de nuestros deseos de ganar la guerra.

Hay que acabar con todo esto. Hemos de hacer comprender a este inmenso sector, pertenezca a la organización sindical que sea, que los decretos aprobados por nuestros respectivos Gobiernos no se hacen para que los discutan unos cuantos. Se acatan, se cumplen y se hacen cumplir a todos por igual. Y si hay un sector que no está de acuerdo con lo substancial de alguna ley u orden, redactada por su propio representante en el Gobierno, que se atenga con los responsables de aquella organización o partido político al cual está adscrito. Pero que nunca un decreto aprobado sea pretexto para arremeter contra todo el Gobierno y crear un ambiente anárquico y de confusión con el empleo muchas veces de pistolas homicidas.

Aquí no hay más autoridad que la del Gobierno y sus organismos similares. Basta ya de Comités y controles, los cuales no han controlado más que egoísmos y posiciones personales. Controles que en Barcelona han controlado hasta los invertidos del Barrio Chino...

Y que terminen de chillar los que menos derechos tienen a abrir la boca. A ver si nos entendemos de una vez! Si no somos disciplinados, quizás nos entendamos más tarde en el cementerio.

J. FORNE FERRERES
J. S. U.

Molt aviat:
"España en sangre"
on?

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturients i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

La qüestió colonial, plantejada per Hitler en el seu discurs, constitueix el nervi del problema de les relacions europees

Colònies, aquesta es la qüestió

Londres. — Segons notícies que em foren comunicades anit, el subcomitè de no intervenció en els assumptes d'Espanya prosseguirà — a finals de setmana actual — els seus treballs amb vistes a l'organització del sistema de control. Es tractarà de nomenar el personal i fixar ja la data — que podria ésser la pròxima setmana — per a l'entrada en vigor de la prohibició d'enrolar voluntaris als diversos països.

A Londres s'observa, en aquests moments, una tendència a deixar lliure Alemanya en els seus desiguis imperialistes. Allò que més ha interessat del discurs del Führer és la part en què reivindicava — amb tons imperiosos — la devolució de les colònies que havien estat ja alemanys. Es d'esperar que von Ribbentrop — en la seva nova fase d'ambaixador d'Alemanya a Londres, o millor dit de representant del Führer a la capital britànica — no obtingui tampoc aquells èxits que molts auguraven. La qüestió colonial, a Londres és el nervi de tota la política no europea, sinó mundial de la Gran Bretanya. Els grans funcionaris del "Colonial Office" — homes que han dedicat tota la seva vida a l'esplendor de l'imperialisme britànic — no desitgen ni volen sentir parlar de devolució de colònies. No és solament la voluntat de Londres la que impera en aquest assumpte. Ací tenim, a El Cap, el vell general Smuts, que tampoc no vol sentir parlar d'això. És fàcil comprendre el motiu. En el cas que se satisfés la demanda d'Alemanya, es tiraria per terra la gran missió que els colonials anglesos atribueixen a l'Imperi britànic: això és, ésser l'enllaç de tots els pobles africans i — amb la via ferrada El Caire-Papetown — assentar la civilització britànica a tot Africa.

Amb ocasió del conflicte italo-etíop, Winston Churchill va dir a Grandi, l'ambaixador italià a Londres: No permetrem que Egipte estigui entre les tenalles de les colònies italianes a Africa, Egipte — conquistada Etiòpia — ara es troba entre les tenalles de Líbia i Etiòpia. Els colonials anglesos no permetran, segurament, que sigui la totalitat de l'Imperi britànic a Africa el que estigui atenallat per les possessions colonials d'Alemanya i Itàlia.

Això pot deduir-se fàcilment del to que empenen els periòdics conservadors i liberals quan comenten la demanda de colònies per Hitler. Hi ha un crit unànime de "no"! Tots coincideixen.

Els observadors més clarividents creuen que la qüestió colonial — en què els interessos contraposats d'Itàlia, Portugal, Bèlgica, Alemanya i Anglaterra juguen un paper de primer ordre — serà el problema que paraitzarà aquest famós bloc antibolxevic que Alemanya somniava crear.

Compàs d'espera, a Alemanya?

París. — Informen de la capital del Reich que als cercles responsables alemanys es guarda el mutisme més absolut sobre la qüestió d'Espanya. Es fa constatar que ja crida poderosament l'atenció el fet que Hitler apenes esmentés la qüestió espanyola en el seu discurs del dissabte, la qual cosa s'interpreta com una regressió en les seves precedents declaracions sobre el particular. Examinat curosament el discurs del "Führer", s'adverteix que en aquest no s'adverteix ja l'afirmació abans tan repetida de "cal lluitar contra el comunisme a Espanya".

En els propis cercles es guarda el silenci més absolut referent a la tramesa de tropes i material de guerra a Espanya, mentre no s'oculta que en alguns centres militars circula insistentment el rumor que a partir del 8 del corrent mes de febrer, seran suspesos, més o menys definitivament, les trameses d'homes i material bèl·lic a Franco.

A la capital del Reich es repeteix insistentment que el sensacional article del general Ludendorff, publicat en una revista militar, en el qual el vell militar prussià qualificava d'impossible la victòria de Franco i d'improbable la presa de Madrid, fou escrit sota la influència del general Faurer, representant de Hitler a Burgos, la qual cosa ha causat a Alemanya profunda i saludable impressió.

Pel demés, la revista de referència fou recollida immediatament per la policia, encara que pogueren passar a Suïssa alguns exemplars i es féu possible que la Premsa internacional conegués l'esmentat article.

En canvi reempen la premsa del Reich la seva campanya contra la U. R. S. S. amb més insistència i vigor que abans.

Alerta a França

París. — La senyora Tabouis afirma en el diari "L'Oeuvre" que a Ifni s'ha construït un enorme aeroport amb hangars, destinat a rebre avions de caça alemanys de tipus especial desconegut fins ara. A Muni dos grans pilons semblen destinats a dirigibles. Hom suposa que no es tracta d'escalles normals per a les actuals línies de dirigibles, ni tampoc són preparatius amb vistes a la intervenció en la guerra actual.

Es de creure — acaba dient madame Tabouis — que es tracta de la creació de centres importants d'aviació, col·locats a Ifni, al mateix cor de les colònies franceses.

Molt aviat:
"España en sangre"
on?

Notes informatives

Alcaldia de Tarragona

Ciudadans:

Les circumstàncies del moment exigeixen de tots vosaltres el màxim interès en el compliment dels deures i en exigir els drets que a cadascú pertocuen com a poble democràtic i així entre uns i altres procurar que la vida de reraguarda es desenrotlli dins la normalitat possible.

Són múltiples les queixes produïdes pels veïns de la nostra ciutat manifestant que alguns venedors desapareixius, aprofitant-se de l'escassetat d'alguns productes de primera necessitat, procuren per diferents mitjans eludir la taxa marcada per la Conselleria de Proveïments als articles posats a la venda, sigui directament augmentant els preus sense autorització o bé indirectament facilitant dits articles amb manca de pes o de qualitat inferior.

Si bé les Ordenances municipals tenen previstes i penades les infraccions de què es fa esment, el llarg expedient i les dilacions legals anul·len els efectes ràpids i concisos que exigeixen els temps actuals i que per antiquades han de fer-se'n cas omís.

L'Ajuntament de la meua Presidència, fent-se ressó dels abusos denunciats i veient pel respecte als drets de ciutadania, en sessió celebrada el dia primer del corrent febrer, va acordar que les denúncies que ací en avant es produïxin basades en les infraccions abans esmentades siguin corregides i jutjades pel Tribunal Popular.

Per tant, faig avinent:

Primer. Tot venedor ve obligat a tenir assenyalats els preus que indiqui la Conselleria de Proveïments, als articles de primera necessitat posats a la venda, que seran facilitats al públic al preu indicat.

Segon. Els contraventors a la disposició anterior seran denunciats davant el Tribunal Popular.

Tercer. Així mateix, seran denunciats els que d'una manera indirecta facilitin, els queviures amb manca de pes, d'inferior qualitat o adulterats.

Per a donar compliment a les disposicions anteriors, les denúncies seran fetes als agents municipals, els quals comprovaran la certesa de les infraccions a presència de comprador i venedor.

Tarragona, 3 de febrer del 1937.
— L'alcalde, Ramon Boronat.

ORTOPEDIA I OPTICA

A. BUDESCA

Unió, 2 - Tarragona

Avui, a les deu del matí tindrà lloc l'enterrament de Teresa Oller Estrada, vídua de Martorell, mare que fou del nostre benllogut amic En Salvador Martorell que finà ahir a les deu de la nit, víctima d'una llarga malaltia.

Rebi el nostre amic el testimoni de nostre condol.

Els fets de La Fatarella

Ahir estigué a la nostra ciutat el jutge especial designat pel Conseller de Justícia de la Generalitat per a obrir una informació referent als fets ocorreguts a La Fatarella.

A la tarda visità al Comissari delegat d'Ordre Públic al qual sol·licità un testimoni de l'ocorregut a "esmentat poble".

CAÇADORES PULL-OVERS

el millor assortit

= ALSINA =

Unió, 27

Ha pres possessió del seu càrrec el nou conseller municipal, company Josep Maria Solé Roca.

El nou conseller quedarà afecte als serveis que depenen de l'Alcaldia.

El conseller municipal de Finances, Francesc Icart, ha nomenat consellers afectes a la mateixa als companys Josep Recasens i Antoni Secall.

Sota la presidència del comissari de la Generalitat, Joaquim Fort i amb assistència dels vocals, Ramon Boronat, Ramon Abaria, Angel Pérez Ripoll, Josep González, Abdó Garcia i Joan Merelo Barberà, que actua de secretari, es reunirà ahir al matí la Comissió executiva de la Junta d'Obres del Port.

Fou aprovat el nou pla econòmic que ha de regir durant l'any actual on hi han estat introduïdes les millores pertinents que permetissen millorar les condicions de treball als obrers.

Essent despatxats també alguns assumptes de tràmit.

CARRERES

Domini sense esforç

ACADEMIA

R O I G

A l'ideal Cinema

Els companys que porten la direcció de les activitats del popular teatre Ideal Cinema, han determinat que des del proper dissabte les sessions de cinema comencin a les sis de la tarda, fins a les dotze de la nit, sense interrupció.

ESPECTACLES

Dissabte i diumenge:

Soló Modern. — "Los buitres del presidio", i "Poderoso caballero", per Casimir Artas.

CONSELLERIA DE CULTURA

Programa núm. 9 - Secció de Cinema - Al Saló Modern

Divendres, tarda-nit

Visca la llibertat

Es un film Rene Claire

L'OPERA DE QUAT' SOUS

Es un film G W Pabwts

L'orquestra durant la seva actuació, a base d'obres donarà el moment musical de Schubert i Danza n.º 10 de E. Granados.

Preus: 1'00 - 0'75 - 0'40

IMPRESSIONS

JOVENTUTS A RERAGUARDA

Als mitings, a la premsa, a les conferències, als Plens de Partits i sindicals, a les reunions i notes de govern, darrerament s'ha fet ressaltar, s'ha prodigat intensament la constatació d'un fet paradoxal de la nostra reraguarda: la joventut es passeja tranquil·lament per places i carrers de la ciutat, viu una vida independent de la guerra, en una paraula, qui fa la guerra, particularment al front d'Aragó, no és precisament la joventut majoritària de Catalunya, sinó homes que o bé han passat ja l'edat joventut o bé no són nats a la nostra terra. Co no vol presuposar la manca al front d'Aragó de part de la nostra joventut, que indubtablement hi és, encara que migradament representada.

D'aquest fet ningú pot dubtar-

ne. Tothom pot comprovar a ciutat i inclús al camp, la realitat d'aquesta afirmació. No anéssim més lluny, a Tarragona mateix, mireu les Rambles a qualsevol hora del dia, entreu als cafès, aneu al cinema, i... dissortadament la realitat us farà fàstic.

No hi ha però fet senset causa, i la manca de joventut al front d'Aragó si bé no és justificada, perquè davant del perill feixista no s'hi pot anar ni amb prejudicis ni amb reserves de cap mena, si pot molt bé explicar-se, i tractarem de fer-ho, no precisament per a reivindicar una posició que d'antuvi considerem equivocada, sinó per desfer possibles equívocs que més tard podrien perjudicar a la mateixa joventut, recobrada pel bé de la revolució i del triomf del poble.

Fa sis mesos i mig que lluitem. Quin Partit, quina organització ha donat amb l'exemple la prova més palesa d'una responsabilitat política i sindical addient a l'hora greu que vivim?

Si parlem dels fronts de guerra, pensem en l'exemple que rebien en alguns fronts les joventuts de bell nou incorporades a les primeres línies de foc; enlloc de veure masses compactes lluitant sota una mateixa bandera, copsaven amb agor i deserció, l'aiguabarreig de nombroses banderes juntament amb nombroses també actituds i conductes. S'anava al front i enlloc de rebre als nous arribats amb una salutació germanívola, i com a uns companys més d'aquesta lluita en contra del feixisme, se'ls hi preguntava a quin Partit o sindical pertanyien, i segons el carnet així eren tractats. La joventut va veure als fronts de guerra enlloc de companyonia, proselitisme. Primera equivocació dels dirigents i primer pas de la joventut cap a la trista realitat d'avui.

Després que succeí? Indisciplina militar, manca d'autoritat, desorganització a les casernes de tipus polític o sindical, recrutament fets a caprici i de cara a les conveniències d'una o bé altra organització antifeixista, preocupació excessiva de la vida a reraguarda, impaciències econòmiques i socials contraproduents davant l'enemic, baralles polítiques i sindicals a dojo, assassinats d'antifeixistes... festa major permanent en una paraula.

Davant d'aquesta negra perspectiva que havia de fer la joventut? Davant de tanta irresponsabilitat quin camí havia d'emprendre la joventut? Fins a on arriba la culpa de tots aquests joves que avui oblidem la guerra i fan els possibles per a divertir-se per places i carrers?

Que hi hagi exèrcit regular, que existeixin comandaments responsables, que pugui lluitar-se sota la bandera única de la llibertat, que pugui hom anar als fronts de guerra a morir lluitant però no a suïcidar-se estèrilment, que cessin les baralles polítiques i sindicals, que cessi el pànic i el terror al camp català, que sàpiga tothom que defensam i on anem..., i veureu aquesta joventut avui criticada i sota l'estigma de falses imputacions, com es redreça magníficament i amb les armes a la mà aconsegueix apartar a la lluita, esforços insospitats que faran precipitar la victòria tan preuada!

Avui, camarades, molta joventut es passeja i es diverteix, no precisament per por a les bales de l'enemic sinó per l'exemple que arreu reflecteixen homes i organitzacions responsables.

URIT

Molt aviat:

"España en sangre"

on?

Servei d'Informació de la Comissaria de Premsa de la Generalitat

(Per telèfon a les 20'30)

Despatx de guerra

FRONT DE MADRID

Continua la tranquil·litat

Als fronts de Madrid segueix imperant la tranquil·litat.

Unicament per la banda de la Ciudad Universitaria, tocant als terrenys del Parc de l'Oest, les nostres armades han aconseguit, després d'una operació encertada, millorar encara més les seves posicions.

Largo Caballero visita els combatents

Durant el dia d'avui, el president del Govern de la República, Largo Caballero, ha visitat diferents posicions del front de Madrid, amb totes les quals ha estat rebut afectuosament i entusiàsticament pels defensors de la causa antifeixista.

Ha començat l'ofensiva rebel a Màlaga

Aquest matí, segons comuniquen del front de Màlaga, ha estat represa l'ofensiva iniciada fa uns dies per les forces rebels pervinents d'Andalusia. No es tenen en aquests moments encara detalls precisos de com s'ha desenrotllat aquesta acció en el dia d'avui. Se sap, però, d'una manera certa, que les forces lleials han resistit bri-

llantment l'empenta de les forces estrangeres recolzades amb una demostració d'elements bèl·lics moderns. Especialment l'aviació lleial ha assolit brillants èxits, car se sap ja que ha pogut aterrar dos trimotors enemics i ha destruït amb foc de metralladores dos esquadrans de cavalleria que intentaven arribar a les posicions ocupades pels nostres milicians.

Front de l'Aragó

Sector Nord. — Interessa registrar només un lleuger canoneig de l'enemic sobre Tardienta i el lloc conegut per Casa de los Toros. Aquesta secció no ha tingut cap efectivitat en contra nostra.

Sector Sur-Ebre. — S'han registrat algunes escaramusses al sector d'Azuara i a les nostres avançades de Lozcoz.

Els que fugen

També avui s'ha passat a les nostres tropes un soldat pervinent del sector de Belchite, mostrant gran satisfacció d'haver aconseguit finalment escapar de l'infern feixista i incorporar-se als rengles de les milícies populars. Està convençut de que altres companys aprofitaran la primera avinentesa per a imitar la seva conducta, car són molts els que setnten desigs de fer-ho.

Pestaña malalt

En un poble de la província de València es troba malalt el líder del Partit Sindicalista, Angel Pestaña.

Les nostres forces al sector d'Aranjuez

Per bé que no amb la intensitat d'ara fa uns dies les nostres tropes segueixen operant en els diferents sectors de Madrid. A Aranjuez és el lloc on aquests avanços es manifesten amb més força que a altres indrets.

Avui, mateix, després dels canoneigs de costum les forces republicanes han aconseguit ocupar algunes noves posicions.

Al front andalús

En aquest front, les milícies republicanes han ocupat diversos poblets, després de dispersar les petites concentracions feixistes i vèncer les lleugeres resistències que s'han oposat al seu pas.

Al front de Màlaga

Ampliant els detalls de les operacions que d'aquest sector donem en un altre lloc, podem afirmar que l'entusiasme de les nostres tropes davant l'ofensiva feixista és immens. Amb un braó comparable al del poble madrileny ha resistit tots els atacs, sense que reculessin un sol pas.

Al sector de Marbella, lloc on les operacions presenten major intensitat, els nostres aparells d'aviació han desfet diverses concentracions enemigues i han destruït una llarga filera de camions, metrallant l'enemic que després de sofrir incompensables baixes ha hagut de replegar-se. Han estat abatuts dos trimotors pilotats per gent estrangera.

Impressió de la jornada a Madrid

En el dia d'avui s'ha realitzat un petit avanç en el sector posterior al Parc de l'Oest, sense que hagi calgut fer ús de l'artilleria i amb prou feines sense que es disparassin gaires trets.

Les forces que tan valentment comana el coronel Ortega han ocupat una nova trinxera a 100 metres de distància de l'enemic, com aquell qui diu als seus mateixos nassos. La seva situació és insostenible, puix la nostra artilleria bat amb gran eficàcia la reraguarda facciosa.

La inactivitat d'aquests darrers dies no pot durar gaire més. Les nostres tropes desitgen acabar d'una vegada amb tota l'escòria feixista i quan es doni la senyal d'atac amb llur impetu convertiran en realitat la dita de que Madrid serà la tomba del feixisme.

Els feixistes afirmen repetidament que si no han pres Madrid és perquè no han volgut, però el cert és que tots els intents de gran envergadura per apoderar-se de la capital de la República els han fallat, com els fallaran tots els que es proposin efectuar per apoderar-se de qualsevol població republicana.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta

FARMACIA MARTINEZ

COS DEL BOU, 2

ESPIGOLANT

"Solidaridad Obrera", diu en un article a darrera pàgina, parlant de la petita burgesia i la socialització de l'indústria:

"Pero desde hace algún tiempo venimos observando que ciertos partidos políticos que luchan a nuestro lado contra el fascismo, indudablemente, de nuestra fuerza, se han dedicado a obstruccionar la labor por nosotros iniciada, fomentando la discordia y la desconfianza entre los pequeños propietarios y los Sindicatos de la C. N. T. Para ello han desencadenado una campaña intensísima contra la socialización de la industria. Han revivido el espíritu egoísta que anida en el alma de los pequeños comerciantes e industriales, haciéndoles creer que las aventuras socializadoras les exponen a una catástrofe económica segura."

Si la "Soli" ho diu...

Avui que les qüestions es plantegen en termes extrems, no pot oblidar-se el que el poble vol sinó es vol caure en desgràcia i en desafectes més greus, diu "Diari de Barcelona":

"La política intelligent, aconsellaria de posar a la consideració del poble, lliurement expressada, allò que s'ha pogut obtenir en moments violents. I consti que no discutim la legitimitat de les conquestes en lluita generosa, sinó que les defensesm fervorosament."

Rovira i Virgili, a "La Humanitat", lloa la posició digna dels socialistes belgues Vandervelde, Huysmans i Ansede. Referint-se a Huysmans, President de la Cambra de Diputats belga i alcalde d'Anvers, diu:

"L'aspecte més transcendental de les recents declaracions de Huysmans és el que es relaciona amb la qüestió de la no ingerència. Ell que, mesos enrera, va votar pel compromís de no intervenció, en veure'l incomplet s'ha mostrat partidari de l'ajut al Govern legítim de la República espanyola."

En el seu editorial, "La Publicitat", creu que no hi ha acord, no hi ha unitat d'acció, no hi ha una visió del tot coincident, de la qual cosa en pateix tothom, referint-se als ciutadans de bona fe. Remei? Solució?:

"Què fer, doncs? De remeis, no en manquen. Qui no es pensa tenir la solució del problema? I si és així seria completament balder que ara nosaltres anunciéssim la nostra. Direm solament una cosa: a Catalunya hi ha un Govern que

ha de manar, i uns ciutadans que han d'oïr. I en dir manar volem dir també dirigir, i en dir oïr volem dir sotmetre's voluntàriament a unes directives. I com que ens consta que aquest Govern vol manar, vol dirigir, ens cal escatir solament si hi ha algú que no hi estigui conforme. I si existeix, si hi ha algú que creu que es pot seguir una norma diferent, té l'obligació de dir-ho a fi que, aleshores, vegem sincerament tots plegats que és el que ens cal fer. Consti, però, que en tots els casos nosaltres, i ens pensem que amb nosaltres tot Catalunya, optarem sempre per una política de responsabilitat."

Fracassada la campanya de premsa, s'inicia una ofensiva solapada contra nosaltres, escriu "La Batalla", i es refereix a una nova tàctica anònima:

"En distintos sitios de Barcelona, y principalmente en el cuartel Carlos Marx, han aparecido en el día de ayer pasquines, en cuyo texto se lee: 'Quién nos ayuda? La U.R.S.S.! Quién ataca a la U.R.S.S.? Hitler, Mussolini, Franco y los dirigentes del P.O.U.M. Sobran los comentarios.'"

"El Diluvio" afirma que els lusitans, acceptant el territori gal·lec i prestant-se a ésser còmplices dels alemanys, segueixen un procedir indigne:

"Sepa el pueblo lusitano que si los teutones —lo que no es posible— llegasen a dominar a España, triste sería también el destino de Portugal. No crean los portugueses que cobrarían el precio de su complicitad; no sólo se les negaría el territorio gallego, sino que, triunfantes los alemanes, acabarían por arebatarle a Lusitania sus dominios coloniales."

Les dones de Catalunya han de crear l'Aliança Nacional i organitzar llur contribució a la guerra contra el feixisme, comenta "Treball" i diu:

"La nostra lluita contra el feixisme és una guerra d'independència nacional. Totes les dones han de participar-hi, les que no siguin faccioses, que són aquestes una infima minoria. Les dones, per contribuir a la lluita eficaçment, han de crear llur ampli moviment i no quedar-se isolades en petits moviments de partit o de secta. Aliança Nacional de les dones de Catalunya i de tot Espanya per ajudar els homes a aixafar el feixisme, és la consigna magnífica que ha donat el Ple del nostre Comitè Central."

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'abril, 47

TARRAGONA

UNIDAD PROLETARIA

por el Sindicato Unico de Sanidad-Tarragona

Unidad, si; unidad sin distinción de matices ni ideologías, pues sin ella, no conseguiremos nada más que conquistar a fuerza de derramamientos de sangre, pequeñas posiciones, que nos elevarán a todos muy alto, pero que al caer, servirá, que por los efectos de la caída, sea mayor la derrota que suframos.

Esto lo digo con la mayor nobleza a todos los antifascistas en general y a las Centrales Sindicales en particular, pues solo ellas, si saben con grandes esfuerzos, limar las asperezas que de antaño las separan, formar un gran bloque de hierro, en donde se estrele no sólo el fascismo internacional, sino los pescadores de río revuelto, los políticos, que aún después de ver las convulsiones que sufre nuestra Iberia, pretenden llevar a la misma a un régimen que lo califican de democrático; y que se traduce en la persecución de todo aquello que encierra liberación y justicia.

Mucho lamentamos los trabajadores todos que en los momentos actuales y difíciles para la causa del proletariado, veamos hombres que con responsabilidad, en sus correspondientes Organismos, exciten a los suyos para el sabotaje de principios y envenenando así a los pueblos, hagan obra contrarrevolucionaria que de una forma conciente o inconciente no beneficia más que al fascismo que viendo la imposibilidad de romper nuestros frentes de lucha espera el resultado de la consigna jesuítica de "Divide y vencerás", única forma de salvar la gran derrota que se cierne sobre sus cabezas.

Es por esto por lo que todos los trabajadores que se nos encomendó la estructuración de nuestra Sociedad por los miles de Hermanos que partían para el frente, debemos estar ojo avizor, y allí donde surjan estas dificultades y se presenten casos como los últimamente ocurridos, todos con altura de miras, y teniendo delante siempre que estamos delante de una guerra civil, la cual hemos de sostener a base de la unidad, debemos ir a la depuración desinteresada de los he-

chos, y una vez esclarecidos, apartar a los advenedizos a nuestros campos, no con buena fe sino con el único fin de romper la UNIDAD y de esta forma beneficiar a los militares, curas, y caciques que se levantaron contra todos los trabajadores sin distinción de tendencias ni ideologías el día 19 de julio.

Tenemos que tener muy presente todos y en especial nuestras Centrales Sindicales U. G. T. y C. N. T. que si conseguimos la unión sincera sin intervención de las TUTELAS, tendremos en nuestro poder la fuerza y podremos llevar a cabo una obra digna y en donde se estrelen todos los que esperan el momento oportuno no para beneficiarnos sino para dar satisfacción a sus apetitos particulares ansiosos de prebendas aún a trueque de elevarse sobre nuestras espaldas y a pesar de la sangre de millares de compañeros nuestros.

Tenemos que tener también en cuenta que debido a la guerra y la revolución y a la sindicación obligatoria, la arribada de muchos hombres a nuestras organizaciones, los unos con la mayor buena fe, pero otros escudados con los primeros y desprovistos de aquélla, y si con gran deseo de representar el papel de Judas.

A los primeros, con un control riguroso por parte de antiguos luchadores, todas las atenciones, pero a los últimos la eliminación como enemigos públicos, cien por cien, pues siembran y hacen más daño que el propio alcohólico-parlanchín de Sevilla.

Es de esta forma y como teniendo en cuenta todo lo escrito últimamente como conseguiremos ganar la guerra y al mismo tiempo también la revolución que nos permita colocarnos a la cabeza del proletariado mundial.

Por la unión de los trabajadores, por la depuración de nuestras centrales sindicales de una forma rigurosa y por la unidad proletaria, única forma de ver plasmada en realidad la victoria sobre el fascismo internacional!!

VALENTIN ANTON RUIZ

Nota dels serveis tècnics d'agricultura

(Continuació)

TORN D'ESPOGA

Esporgar, però, no és pas solament formar i construir la copa o bé reformar i regenerar el brançatge. Esporgar, a més a més, és netejar, aclarir, renovar el brot vell i distribuir-lo convenientment per tal que la nova brotada reuneixi les millors condicions de producció.

Es el segon pas a donar per tal d'assegurar l'èxit a la reforma. Sense aquest segon pas seria pre-

ferible que moltes copes no s'haguessin tocat. Una olivera sense esporgar reparteix el brot naturalment i uniformement per tota la seva superfície d'acord amb la seva manera peculiar de vegetar.

Una olivera mal esporgada i sense aclarir concentra en pocs llocs el brot que per a poder fructificar bé hauria d'estar repartit en molts. La branca sense aclarir, fa una brotada llarga i prima amb pocs borrons de fruit, que ben aviat són secalls improductius. I aquest és un defecte que, semblant

ment al que ha passat en totes les comarques en els primers anys de reforma, en pateixen, més o menys, gairebé totes les inscripcions, majorment, les influïdes per l'esporga d'altres arbres d'una vegetació ben diferent a la de l'olivera com el garrofer i el taronger. Aquest defecte ve agreujat encara, per la tendència a seguir torn de quatre o més anys sense esporgar, i a no fer una aclarida intensa l'any que s'esporga per voler aprofitar el brot tendre per la collita del ma-teix any.

Quan més es tarda a tornar a esporgar, més forta cal fer l'aclarida de brot vell, per tal d'assegurar a la copa les bones condicions de llum, sol i airejació indispensables a una bona fructificació de la brotada i rebrotada que li corresponen en doble collita biennal pel torn de quatre anys.

En l'esporga de l'olivera cal tenir en compte que únicament produeix el brot nou, i per tant el torn més perfecte és aquell que permet reduir la branca vella al mínim indispensable per a obtenir una màxima quantitat de brot nou, i distribuir-lo acompassadament de manera que a tots els indrets de la copa on arriba la saba, trobin brots en les millors condicions per aprofitar-la.

Amb els torns excessivament espaiats de quatre a més anys, es desnivella fàcilment la copa, les branques s'allarguen i s'enfilen excessivament, cal fer fortes reculades si no es volen deixar tramades de brançatge excessives i buits a la copa innecessaris. El resultat final és que s'obliga a l'olivera a mantenir de franc una gran quantitat de fusta vella (branca) i brot improductiu (secall) en perjudici de la fructificació i de la millor qualitat del fruit.

(Acabarà)

El Temps

Observacions meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima, 18; mínima, 9.

Termòmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 762; a les 18, 762'6.

Força del vent: A les 8 h., calma; a les 18, id.

Direcció del vent: A les 8 h., N.; a les 18, SW.

Estat del cel: A les 8 h., quasi destapat; a les 18, quasi tapat.

Classes de núvols: A les 8 h., Ci. St. Cú.; a les 18, id. id. id.

Evaporació: En les 24 h., 2.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 95; a les 18, 88.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

GAS-OIL, CREMADORS

i ESTUFES A GAS-OIL

Sistemes amb metxa i sense metxa. Fogons per a industrials. Fogons senzills i dobles, cuines diverses per a ús domèstic. Seguretat completa, havent-se eliminat tots els perills que presenten altres aparells i combustibles. Consum reduït al mínim.

Proves i venda a la Delegació per a totes les comarques de l'antiga província.

Apodaca, 23

Tarragona

Telèfon, 1219